

A Pasen 3
19 april 2026
Maria Assumpta

Eerste lezing (Hand., 2, 14. 22-28)
Uit de Handelingen van de Apostelen

Toen op Pinksteren, de vijftigste dag na Pasen,
gedruis werd gehoord rond de zaal waar de apostelen samen waren
verzamelde zich daar een massa mensen.
De apostelen stapten naar hen toe
En Petrus riep hen luidop toe:
"Jullie, Joden, en inwoners van Jeruzalem, luister goed,
want dit moeten jullie allen weten:
Jezus uit Nazareth is naar jullie toegekomen met een opdracht van God zelf.
Jullie hebben het kunnen meemaken
welke machtige dingen, en wonderlijke tekenen
er door hem allemaal zijn gebeurd.
Daardoor heeft God zich in hem laten kennen.
Maar jullie hebben in hem niet geloofd,
en hem laten terechtstellen aan een kruis.
Maar God had daar had een bedoeling mee.
Daarmee heeft hij duidelijk gemaakt dat de dood niet het einde betekent,
en dat voor hem een nieuw leven begon.

Zo stond het reeds in een psalm van David:
*Mijn lichaam zal stand houden,
en niet verdwijnen in het dodenrijk.
Het zal niet tot ontbinding komen.
Want jij, God, hebt mij de weg naar het leven doen kennen
en bij jou zal ik de echte vreugde vinden.*

David heeft met die woorden niet zichzelf bedoeld.
Hij had het over een van zijn afstammelingen, die de Messias zou zijn,
en die niet aan het dodenrijk zou worden overgeleverd.
En die Messias was Jezus.
God heeft hem inderdaad na zijn dood weer tot leven gewekt.
Hij heeft hem plaats laten nemen aan zijn zijde.
En over ons heeft hij de Geest laten neerkomen.
Dat is het wat jullie daarnet hebben gehoord."

Tweede lezing (1 Petr., 1, 17-21)
Uit de eerste brief van de heilige apostel Petrus

Dierbaren,
God is voor jullie een vader.
Hij is ook een rechtvaardige rechter, die iedereen gelijk behandelt.
Heb ontzag voor hem in de tijd dat jullie in dit leven zijn.
Van jullie voorouders hebben jullie een schuldig bestaan geërfd.
En jullie hebben zich daar niet van kunnen afkopen door goud of zilver.
Want dat zijn maar vergankelijke dingen.
Neen, het is door het levensoffer van Christus dat jullie verlost werden.
Zelf helemaal zonder schuld was hij voorbestemd om naar de mensen toe te komen,
om allen te redden.

Het is door hem dat jullie nu in God kunnen geloven.
God heeft hem immers na zijn dood nieuw leven gegeven,
en hem laten delen in zijn luisterrijk bestaan.
En als jullie in God geloven, stel dan ook jullie vertrouwen op hem.

Evangelie (Lc., 24, 13-35)

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Lucas

Jezus was gestorven.
Twee leerlingen keerden ontgoocheld terug naar huis, naar Emmaüs, tien kilometer van Jeruzalem.
Iemand kwam meestappen.
"Jullie zien er bedrukt uit" zegde hij.
"Weet jij dan niet wat er gebeurd is? Ben jij dan de enige in Jeruzalem, die dat niet weet?"
antwoordde Kleopas, een van de twee.
"Wat dan wel?" vroeg de vreemdeling.
"Wel, met Jezus van Nazareth. Een prachtige mens, Godvrezend, en door de mensen gaarne gezien.
Maar onze hogepriesters en leiders vonden hem gevaarlijk, en hebben hem laten aanhouden en terechtstellen.
Ze hebben hem zelfs laten kruisigen.
Wij hadden nochtans gehoopt dat hij de toekomst zou worden van ons volk.
Maar, niets aan te doen, we zijn al drie dagen verder.
Wel zijn er vanmorgen vroeg vrouwen naar het graf geweest, en ze hebben er zijn lichaam niet gevonden.
Ze kwamen terug om te zeggen dat ze een verschijning hadden gehad, van een boodschapper die zegde dat hij leeft.
Twee van ons zijn ook gaan kijken. Ze hebben bevestigd dat het graf inderdaad leeg was.
Maar dat wil nog niets zeggen".

En toen zei de vreemdeling:

"Ik denk dat jullie de schrift slecht begrepen hebben. De Messias moest dat toch eerst ondergaan, voor zijn rijk kon doorbreken?"

En hij begon hen alles uit te leggen, al wat op Jezus betrekking had in heel de schrift, bij Mozes en bij de profeten.

Toen ze in hun dorp kwamen, deed de vreemdeling alsof hij verder wilde gaan.

Maar ze drongen bij hem aan: "Blijf bij ons, het is al avond en de dag loopt ten einde."

En hij ging bij hen binnen.

Ze gingen aan tafel, en toen nam hij brood, zegende het, en brak het, en gaf het hen."

En dan herkenden ze Jezus zelf.

Maar onmiddellijk verdween hij uit hun ogen.

Tegen elkaar zegden ze: 'Heb jij ook gevoeld hoe hartverwarmend het was toen hij onderweg met ons sprak, en ons deed begrijpen wat in de schrift staat.'

Ze stonden onmiddellijk op en keerden naar Jeruzalem terug.

Ze vonden er de elf apostelen met nog anderen bijeen.

Die zegden onmiddellijk: 'Het is waar, de Heer leeft weer, Simon Petrus heeft hem gezien.'

Toen vertelden zij ook wat ze op hun tocht hadden meegemaakt,

en hoe ze hem herkend hadden toen de vreemdeling het brood met hen brak.

Homilie

Z en B,

Op Goede Vrijdag ging op Radio 1 in het programma 'Zijn er nog vragen?' een gesprek door over de doodstraf.

Aanleiding was de recente beslissing van de Israëlische regering om voor Palestijnen de doodstraf weer in te voeren.

De geïnterviewde deskundige was een zekere Joop Bouma, die een boek heeft geschreven onder de titel 'De dood als straf.'

Hij gaf enkele cijfers, die tot nadenken stemmen.

Onder andere dat nog ongeveer één derde van de landen op onze wereld, 55 om precies te zijn, de doodstraf nog hanteren.

En dat zijn niet alleen derdewereldlanden, ook in de Verenigde Staten en in Japan worden nog mensen terechtgesteld.

Op de vraag waarom ze in die landen nog voor de doodstraf kiezen, gaf Bouma aan: om de mensen af te schrikken, om politieke tegenstanders uit te schakelen, om levensdelicten te bestraffen, en – ook nog op vandaag - omwille van godsdienstige overtredingen.

Maar hij gaf ook aan waarom velen tegen de doodstraf zijn.

Vooreerst omdat we als mensen niet kunnen beschikken over het leven van anderen.

Ook omdat men vaststelt dat afschrikking geen motief kan zijn, want onderzoek leert dat in de landen waar de doodstraf wordt toegepast het aantal misdrijven niet minder is dan in andere landen.

En vooral omdat er foute doodstraffen kunnen worden uitgesproken, en dat deze straf onomkeerbaar is.

In Amerika alleen al zijn er 100 gevallen bekend van mensen die ten onrechte geëxecuteerd werden.

Z en B,

Ik weet niet of de programmamakers zich bewust waren dat het die dag Goede Vrijdag was. Maar het onderwerp was wel zeer toepasselijk voor die dag.

Want juist op die dag herdacht de christen gemeenschap dat iemand – Jezus van Nazareth - om godsdienstige motieven de doodstraf had gekregen, en helemaal onverdiend.

Om dat te gedenken zijn op die dag om drie uur in de namiddag over de hele wereld christenen samengekomen rond de kruisweg, 14 afbeeldingen van Jezus' lijden en dood.

Ook hier in deze kerk zijn we bijeengekomen.

De afbeeldingen van de kruisweg, die we dit jaar gebruikt hebben, waren schilderijen van de Duitse kunstenaar Sieger Köder. Een prachtige, zeer suggestieve, aangrijpende reeks.

Ze werden hier in de kerk ook opgesteld gedurende gans de goede week.

Eén statie ervan heeft mij bijzonder geraakt, de voorlaatste.

Daarop is Maria te zien, met het lichaam van Jezus op haar schoot nadat hij van het kruis was afgenomen.

Een beeld van ellende, van verloren gegane droom, zo zou je denken.

Maar een klein detail - als je er niet op gewezen wordt is de kans groot dat je het niet opmerkt - geeft een heel ander perspectief mee.

Op de schouder van Jezus, onopvallend, zit een duif, met een olijftakje in de bek.

Het is dezelfde duif die na de zondvloed door Noach uit de ark werd losgelaten en terugkeerde met een takje van de olijfboom.

De boodschap was: het water is weggetrokken, deze zondvloed is niet het einde, er ontstaat nieuw leven, nieuwe toekomst.

Z en B,

Toen Jezus gestorven was trokken zijn leerlingen zich terug achter gesloten deuren, bang dat ook hen iets zou overkomen, maar vooral omdat ze ten diepste ontgoocheld waren.

Twee van hen besloten om weer naar huis te gaan, naar Emmaüs.

Het had voor hen geen zin meer nog langer bij elkaar te blijven. Jezus had de doodstraf gekregen, en die is onomkeerbaar. Hun droom was vervlogen.

Maar iemand stapte met hen mee tot ze thuis waren. En daar gekomen, ging hij met hen aan tafel.

En toen gebeurde het: hij nam een stuk brood, sprak een zegen uit, brak het, en gaf het hun. Was dat niet het teken dat Jezus gesteld had de laatste avond?

En had hij er niet bij gezegd: doen jullie ook zo om mij verder te doen leven?

Ja, het was niet voorbij. Het begon pas. Zoals het takje in de bek van de duif de boodschap bracht: de wereld krijgt een nieuwe kans, maak er wat van, zo maakte het teken van het breken en delen van het brood hen duidelijk: het is nu aan jullie om zijn leven verder te zetten, maak er wat van.

Z en B,

telkens mensen samen komen in de naam van Jezus Christus, en het brood voor mekaar breken, en de wijn met mekaar delen, en dit ook in hun leven waarmaken, komt Jezus weer tot leven, en gebeurt er verrijzenis.

Pierre Breyne

Wie wil reageren op deze homilie, kan dit doen via e-mail: pierre.breyne@outlook.com En daar krijg je een antwoord op.